

ΤΑ ΟΧΥΡΑ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ!!! ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ!!!

(Ομοσπονδία Πατριωτικών και Ορθόδοξων Σωματείων)

Ο Λοχίας Ίτσιος αποτελεί έναν ήρωα της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας. Ήταν ο άνθρωπος που έριξε 38.000 σφαίρες κατά των ναζί! Είμαι βέβαιος ότι πολλοί από σας δεν γνωρίζετε την ιστορία του γι' αυτό και σας την παραθέτω παρακάτω.

Ο Δημήτρης Ίτσιος ήταν, έφεδρος υπαξιωματικός του Ελληνικού στρατού κατά τη διάρκεια της γερμανικής εισβολής στην Ελλάδα τον Απρίλιο του 1941. Επικεφαλής ολιγάριθμων ανδρών αντιστάθηκε μέχρι εσχάτων στην επίθεση που δέχθηκε και από το πολυβολείο του προκάλεσε μεγάλες απώλειες στον εχθρό. Παραδόθηκε μαζί με τους άνδρες του

όταν τα πυρομαχικά τους εξαντλήθηκαν, αλλά δολοφονήθηκε εν ψυχρώ από τον επικεφαλής Γερμανό αξιωματικό, στρατηγό Σόρνερ. Ο Ίτσιος είχε ρίξει 38.000 σφαίρες εναντίον των Γερμανών!!!!!!

Οι Γερμανοί λοιπόν, εισέβαλαν την 6η Απριλίου του 1941 προσπαθώντας να διασπάσουν τη γραμμή Μεταξά, από τα σύνορα της Ελλάδας με την Βουλγαρία και τη Γιουγκοσλαβία. Όλοι οι Έλληνες στρατιώτες έδωσαν μια ηρωική μάχη και αντιστάθηκαν δυναμικά στους Γερμανούς.

Ο Δημήτρης Ίτσιος όμως, έφεδρος λοχίας και επικεφαλής της αντίστασης στο πολυβολείο, Π8 στην ομορφοπλαγιά του Μπέλες πάνω από τα Άνω Πορόια Σερρών, αν και μόνος του με πέντε μόνο στρατιώτες, δεν παραδόθηκε.

Αποδείχτηκε πολύ πιο δυναμικός απ' ό,τι υπολόγιζαν. Η αντίστασή του κράτησε όσο περισσότερο μπορούσε και πιο συγκεκριμένα μέχρι να του τελειώσουν τα πυρομαχικά.

Με πάνω από 38 χιλιάδες σφαίρες σκότωσε περισσότερους από 250 Γερμανούς στρατιώτες και τον σημαντικό για τους αντιπάλους, αντισυνταγματάρχη, Έμπελινγκ. Ο Ίτσιος είχε ως εντολή να σταματήσει τους Γερμανούς ώστε οι ελληνικές δυνάμεις να καταφέρουν να κερδίσουν χρόνο. Τη στιγμή που οι Γερμανοί τον εγκλωβίζουν ο Έλληνας λοχίας δίνει διαταγή στους άλλους πέντε στρατιώτες του να αποχωρήσουν ώστε να αντιμετωπίσει μόνος του τη νέα επίθεση.

Δύο από τους φαντάρους αρνήθηκαν πεισματικά να αφήσουν τον επικεφαλής, Ίτσιο και έτσι οι τρεις άντρες άρχισαν να αποκρούουν τις απανωτές γερμανικές επιθέσεις. Κατάφεραν να αποφύγουν όλες τις βολές των Στούκας καθώς και να αντιμετωπίσουν την επίθεση των χειρσαίων δυνάμεων των Γερμανών.

Δυστυχώς, η εξάντληση των πυρομαχικών τους τους ανάγκασε να παραδοθούν. Οι Γερμανοί πλησίασαν επιφυλακτικά τους άντρες και άρχισε ένας διάλογος μεταξύ του Έλληνα λοχία και Γερμανού επικεφαλής:

Στρατηγός Σόρνερ:

Που είναι ο αξιωματικός σου;

Λοχίας Δημήτρης Ίτσιος:

δεν υπάρχει, εγώ είμαι επικεφαλής

Στρατηγός Σόρνερ:

εσύ;
Λοχίας Δημήτρης Ίτσιος:
Ναι

Στρατηγός Σόρνερ:
συγχαρητήρια, με την αντίσταση σου ζωντάνεψες το πνεύμα των προγόνων σου

Λοχίας Δημήτρης Ίτσιος:
έκανα το καθήκον μου

Στρατηγός Σόρνερ:
και τώρα πρέπει να κάνω και εγώ το δικό μου. Μου στοίχισες πάνω από διακόσιους άνδρες.
Τόσους δεν έχασα σε όλη την Γιουγκοσλαβία!!!!

Ο Γερμανός διοικητής διέταξε να τον σκοτώσουν. Όταν ο Ίτσιος ρώτησε γιατί, δεν έλαβε καμία απάντηση. Ο Σόρνερ έδωσε εντολή να τον τιμήσουν και στη συνέχεια τον εκτέλεσε ο ίδιος.

Τους δύο άλλους άντρες, που παρέμειναν στο πλευρό του Ίτσιου, τους άφησε ελεύθερους. Αυτοί άλλωστε ήταν που διηγήθηκαν τα γεγονότα και την αυτοθυσία του Ίτσιου, που έμεινε στην ιστορία.

Ο Ίτσιος παρασημοφορήθηκε και ένα στρατόπεδο πήρε το όνομα του. Του αποδόθηκε ο βαθμός του Επιλοχία καθώς και το Αργυρό Αριστείο Ανδρείας.

Αρκετό καιρό αργότερα, το 1946 η σύζυγός του κατάφερε να ανασύρει τα οστά του άνδρα της και να τα μεταφέρει για ενταφιασμό στο χωριό τους, τα Άνω Πορόια Σερρών.

Ο λοχίας με τη στρατηγική και τον ηρωισμό του συνέβαλε σημαντικά στην αντίσταση της εισβολής των Γερμανών, κερδίζοντας χρόνο για τους συμπατριώτες του.

Στις 16/3/1941 το Νέο Πετρίτσι εκκενώθηκε από τον πληθυσμό του, που μεταφέρθηκε για λόγους ασφαλείας 20 χλμ Ν.Δ. στα χωριά Χείμαρρος και Τριάδα. Στο χωριό παρέμειναν μόνο δυνάμεις στρατού και πολιτοφυλακής. Το ίδιο συνέβη και με άλλα χωριά πλησίον των ελληνοβουλγαρικών συνόρων, ενόψει της γερμανικής επίθεσης στην Ελλάδα και στη «Γραμμή Μεταξά» 22 μέρες αργότερα.

Οι κάτοικοι του χωριού δεν άφησαν πίσω τους με αγωνία μόνο τα σπίτια και τις περιουσίες τους, αλλά και πολλά αγαπημένα τους πρόσωπα που βρίσκονταν στην πρώτη γραμμή των συνόρων. Στα οχυρά του ανατολικού Μπέλλες αλλά και στην προκάλυψη, με το δάχτυλο -κυριολεκτικά- στην σκανδάλη, περιμένοντας τη γερμανική επίθεση.

Ήταν κυρίως επίστρατοι, μεγάλης σχετικά ηλικίας από το Νέο Πετρίτσι, και άλλα χωριά της περιοχής μας, που κλήθηκαν να καλύψουν βασικές ανάγκες της άμυνας των συνόρων μια και μεγάλο μέρος της δύναμης των οχυρών είχε μεταφερθεί το προηγούμενο διάστημα στην Αλβανία για τις επιχειρήσεις κατά των Ιταλών.

Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε τον ακριβή αριθμό των ΝεοΠετριτσιωτών που πολέμησαν τους Γερμανούς εισβολείς κατά την επίθεση στη «Γραμμή Μεταξά». Η γενιά εκείνη έχει εκλείψει χωρίς να φροντίσουμε οι νεότεροι να καταγράψουμε ονόματα και μαρτυρίες. Κάποιοι από αυτούς τραυματίστηκαν και έως το τέλος της ζωής τους, μιλούσαν με περηφάνεια για τον αγώνα τους.

Γνωρίζουμε όμως, από τα αρχεία της Διεύθυνσης Ιστορίας Στρατού και μαρτυρίες συγχωριανών μας, τους ΝεοΠετριτσιώτες που έπεσαν όρθιοι, πολεμώντας τους Γερμανούς εισβολείς το 1941.

Ήταν άνθρωποι απλοί, βιοπαλαιστές, οικογενειάρχες που τους έλαχε να έρθουν αντιμέτωποι με τις σιδηρόφρακτες ναζιστικές ορδές. Μπορεί να τους κυριέυσε το ανθρώπινο συναίσθημα της αγωνίας, αλλά δεν δέιλιασαν. Έμειναν εκεί στις κορυφές του Μπέλλες, στο Ιστίμπεη, στην Άσπρη Πέτρα, στο Τίπιτς, στο Ρουπέσκο κ.α.,

Σύμφωνα με τα επικαιροποιημένα στοιχεία, πρόκειται για τους :

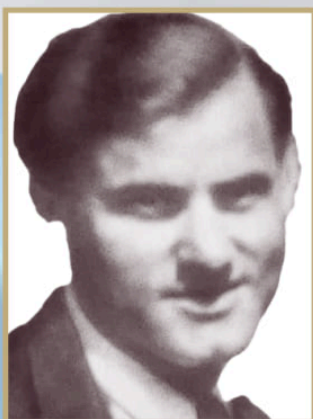
- Δέλλιο Ι. Ιωάννη (30 ετών)
- Κυριακού Γ. Ηλία (29 ετών)
- Κωνσταντινίδη Γ. Σολομών (33 ετών)
- Μάστορα Ι. Θωμά (24 ετών)
- Μότσανο Λ. Στέργιο (36 ετών)
- Νίτση Μ. Ιωάννη (36 ετών)
- Παύλου Δ. Γεώργιο (39 ετών)
- Προφυλλίδη Ι. Ηλία (36 ετών)
- Ρίζο Β. Στέργιο (34 ετών)
- Σιούλη Α. Ιωάννη (37 ετών)
- Τσιφτσίνη Α. Δημήτριο (32 ετών)

Οι περισσότεροι από αυτούς άφησαν πίσω τους χήρες γυναίκες και ορφανά παιδιά, που επιβίωσαν δύσκολα τα επόμενα χρόνια της βουλγαρικής κατοχής αλλά και μετά την Απελευθέρωση το 1944.

Στην φωτογραφία δέκα από τους έντεκα ΝεοΠετριτσιώτες πεσόντες κατά τη "Μάχη των Οχυρών" στις 6-10/4/1941 και το λιτό μνημείο που στήθηκε το 2021 στην κεντρική πλατεία του χωριού, αφιερωμένο στη μνήμη τους.

Άρθρο του [ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΑΒΒΙΔΗΣ](#) , Δημοσιογράφου στην εταιρεία «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ».

Ν. ΠΕΤΡΙΤΣΙΩΤΕΣ ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗ "ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΟΧΥΡΩΝ" - 6/4/1941

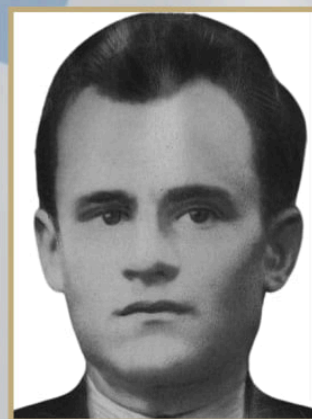
ΔΕΛΛΙΟΣ Ε. ΙΩΑΝΝΗΣ
31 ΕΤΩΝ (1911-1941)

ΚΥΡΙΑΚΟΥ Γ. ΗΛΙΑΣ
29 ΕΤΩΝ (1912-1941)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Γ. ΣΟΛΟΜΩΝ
33 ΕΤΩΝ (1908-1941)

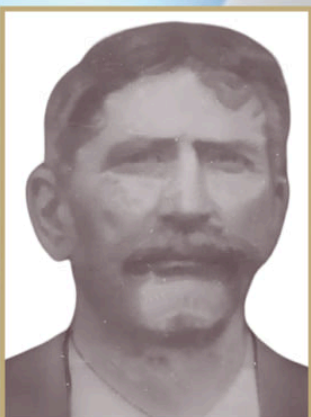
ΜΑΣΤΟΡΑΣ Ι. ΘΩΜΑΣ
30 ΕΤΩΝ (1911-1941)

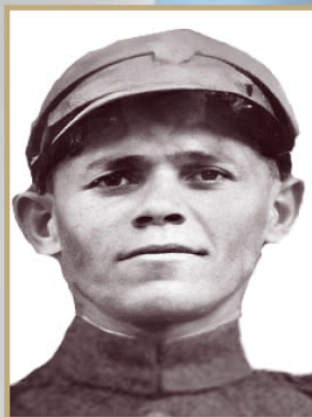
ΜΟΤΣΑΝΟΣ Α. ΣΤΕΡΓΙΟΣ
36 ΕΤΩΝ (1905-1941)

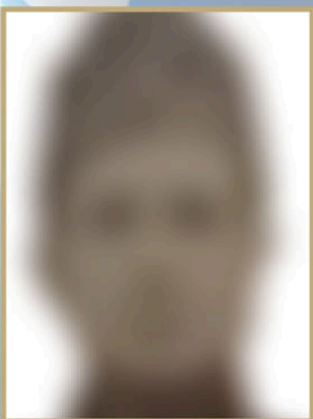
ΝΙΤΣΗΣ Μ. ΙΩΑΝΝΗΣ
36 ΕΤΩΝ (1905-1941)

ΠΑΥΛΟΥ Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ
39 ΕΤΩΝ (1902-1941)

ΠΡΟΦΥΛΛΙΔΗΣ Ι. ΗΛΙΑΣ
35 ΕΤΩΝ (1906-1941)

ΡΙΖΟΣ Β. ΣΤΕΡΓΙΟΣ
34 ΕΤΩΝ (1907-1941)

ΣΙΟΥΛΗΣ Α. ΙΩΑΝΝΗΣ
37 ΕΤΩΝ (1904-1941)

ΤΣΙΦΤΣΙΝΗΣ Α. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
32 ΕΤΩΝ (1909-1941)

ΕΝΘΥΜΙΟ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ
ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΛΑΚΑΣ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΝΕΟΥ ΠΕΤΡΙΤΣΙΟΥ
6/4/2021